

[Hendriksen.]

der den Gang var Indenrigsminister, talte om Sagen, Venstres Ordfører, fhv. Medlem af dette Ting, Hr. Rahbek, Amtsforvalter N. P. Jensen, der heller ikke længere er Medlem af Tinget, de ærede Medlemmer Hr. Vagn Bro og Hr. Vanggaard talte om Sagen. Altsaa, 6 Venstremænd udtalte sig her i dette høje Ting om Folkeforsikrings-tanken, og jeg tror nok, at man har Lov til at sige, at det var ikke helt det samme Standpunkt, man indtog fra disse ærede Medlemmers Side; i alt Fald tre af disse Medlemmer gik ind for en tvungen Folkeforsikring, og jeg havde ikke Indtryk af, at nogen af dem, navnlig ikke Ordføreren for Venstre, Hr. Rahbek, gik imod selve Folkeforsikringsstanken, den tvungne Folkeforsikring; men det havde jeg nærmest Indtryk af, at det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen nu gjorde. Desværre kan vi vel ikke efter de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat, gøre os meget Haab om Støtte fra Partiet Venstre til Gennemførelse af en tvungen Folkeforsikring.

At selve Tanken om at løse det store Spørgsmaal, her er Tale om, paa et forsikringsmæssigt Grundlag har Sangbund i store Dele af den danske Befolkning, herom vidner bl. a. den Henstilling, som blev rettet til Regering og Rigsdag i Marts Maaned i Fjor, efter at vore Forslag havde været til Behandling i dette høje Ting; en Henstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Dampskibsrederforening, Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, De københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation, Industriraadet, De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark og Landbrugsraadet, som gik ud paa, at man fra disse betydende og betydelige Organisationers Side, uden at tage Stilling i Detailler til vore Forslag, gik ind for selve Princippet og samtidig gav Udtryk for Haabet om, at Forhandlingerne om disse Forhold maatte føre til en heldig Løsning paa forsikringsmæssigt Grundlag til Styrkelse af Sundheden i vort Samfund og Erhvervsliv. Disse Udtalelser kan jeg fuldt ud tiltræde, og det Parti, jeg tilhører, finder nu som for et Aar siden, at Vejen frem gaar i den af os nævnte Retning. Vi er villige til at diskutere Spørgsmaalet, og vi er villige til at overveje eventuelle andre Muligheder, hvorfor jeg haaber, at der i Udvalget vil blive Lejlighed til at underkaste de Tanker, vi har nedfældet i vore Forslag, en saglig og uhildet Bedømmelse. Vi vil i disse Forhandlinger have al Anledning til — maaske tilmed mange Gange under Forhandlingerne

— at anføre den højtærede Socialministers Udtalelser, der staar i Fortrykket Sp. 3416, og som gaar ud paa, at det selvfølgelig er af stor Betydning for et hvilket som helst Samfund, at enhver Borger i dette gør, hvad han kan, for at klare sig selv. Vi vil hertil føje en indtrængende Henvisning til de store Vanskeligheder, der allerede er forbundet med at udrede det offentliges store Byrder til social Forsikring, og maa der hævde — og dette kan ganske afgjort ikke bestrides —, at vort Forslag er det eneste hidtil paaviste, der giver Befolkningen nogenlunde Sikkerhed for, at den virkelig nødvendige Understøttelse til syge, trængende, fattige Mennesker kan udredes, uden at det gaar ud over en for Samfundets Levedygtighed nødvendig Økonomi. Jeg kan ikke erkende, at vi, fordi der ved Alderdomsunderstøttelsesloven af 1891 blev indført vederlagsfri Alderdomsunderstøttelse og ikke nogen Tvangsfolkeforsikring, nu ikke skulde kunne overveje Spørgsmaalet om at forandre Signaler og gaa den Vej, som man har betraadt i Sverige.

Det er da, som sagt, mit Haab, at man i Udvalget sagligt og lidenskabsløst vil overveje hele Spørgsmaalet om Folkepensionering, saaledes at vi kan naa til den for Land og Folk bedst mulige Løsning.

Christmas Møller: Det her foreliggende Lovforslag er utvivlsomt det egentlige Udtryk for Sejren af 24. April — jeg tror, man har Lov til at sige det saaledes, som vi gentagne Gange har haft Lejlighed til at drøfte det her i Rigsdagen, at Valget den 24. April i høj Grad var Udtryk for en Vælgerbevægelse, hvor ved Siden af andre Spørgsmaal, Tjenestemændene og sligt, Spørgsmaalene om de gamle, de syge og de svage stod i Forgrunden. Paa en Række Omraader blev der fra de nuværende Regeringspartiers Side ført en voldsom Kampagne mod det daværende Regeringsparti og mit Parti med Henblik paa den Behandling, man havde givet den sociale Lovgivning her i Landet, og jeg for mit Vedkommende nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at naar Resultatet formede sig som det gjorde den 24. April, var de Løfter, der var afgivet, i høj Grad Skyld heri.

Jeg tror videre, at man har Lov til at karakterisere den Situation, vi staar i i Dag, nu, tre Fjerdingaar efter Ministeriets Dannelse, som værende den, at paa saa at sige alle de andre Omraader, hvor den højtærede Regering efter sin egen Opfattelse skulde sætte ind, har den enten undladt dette, trukket i Land eller udskudt Spørgs-